

Akademické čtení a psaní

FAVMKa080

FAV JS 2020

29. 2. 2020

A MAP OF PROCRASTINATION

Gemma Correll for Evernote

this is upsettingly accurate

PROPOSAL

THESIS

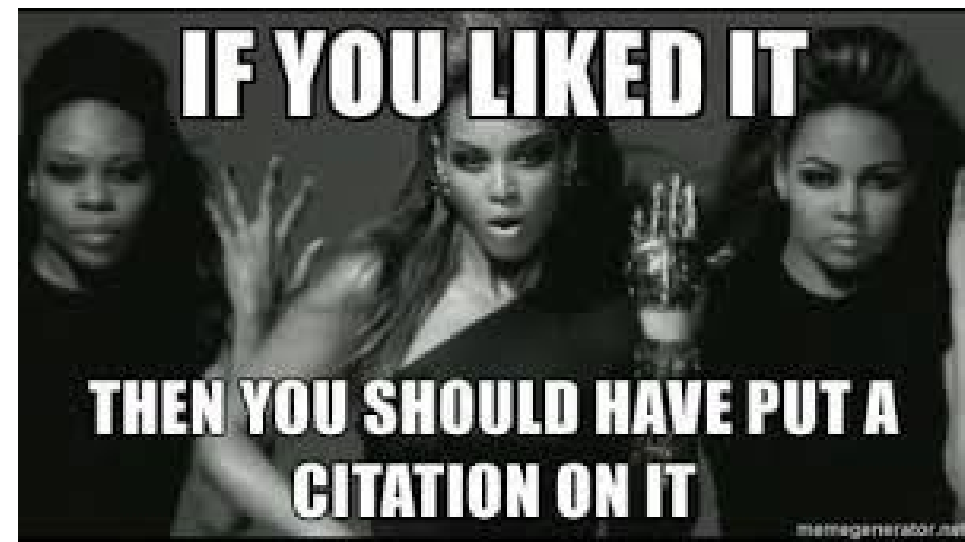
Pojd'me si promluvit o psaní...

- Máte nějaké rituály spojené se psaním? Jaké?
- Kdy jste se naposledy učili psát (ve smyslu argumentace a stylu / slohu)?
- Přináší Vám psaní radost? Co máte na psaní rádi?
- Co Vás na psaní naopak děsí?
- Jak dlouho do deadlinu začínáte se samotným psaním?
- Jste zvyklí svoje výstupy přepisovat, „ladit“ než je odevzdáte?

Čtivý, ekonomický a elegantní písemný styl

- Při psaní bychom se měli snažit redukovat:
 1. Pasivum – skrývá původce jevů a událostí
 2. Dlouhé a složité větné konstrukce – čtenář se v nich ztrácí, může dojít až k dezinterpretaci sdělení
 3. Příslovce vedoucí k vyhýbavým a opatrným (i když nuancovanějším) tvrzením – skoro, spíš, téměř...
- Samotný proces psaní rozdělit na několik fází – první verze textu jde spíš po obsahu a argumentech, ne tolik po stylu; následují jazykové a stylové revize, které argumentaci pročistí

Citace / Parafráze / Shrnutí

- **Citace** – použijeme identická slova, která použil citovaný/á autor/ka ve svém pojednání a organicky je zakomponujete do vlastní věty s použitím všech uvozovacích postupů (jméno autora na počátku či v závěru věty, uvozovky, hranaté závorky v případě výpustek, dvojtečka v případě nenavazující věty vedlejší, bibliografický údaj v poznámce pod čarou).
- **Parafráze** – vyjadřujeme ideu autora vlastními slovy. Je potřeba minimalizovat užití původních výrazů citovaného autora/autorky! Je potřeba uvést: jméno autora/autorky v počátku nebo v závěru věty a bibliografický údaj v poznámce pod čarou
- **Shrnutí** – vyjadřujeme ideu autora/autorky vlastními slovy, přičemž původní rozsah krátíme a koncentrujeme (například vypouštíme detaily a konkrétní příklady). Je potřeba uvést: jméno autora/autorky v počátku nebo v závěru věty či odstavce a plný bibliografický údaj v poznámce pod čarou.
- **AŤ UŽ ZVOLÍTE CITACI, PARAFRÁZI NEBO SHRNUŤÍ, VŽDY MUSÍTE UVÁDĚT JMÉNO AUTORA A ZAPSAT PLNÝ BIBLIOGRAFICKÝ ODKAZ V POZNÁMCE POD ČAROU!!!**

Výchozí text a jeho překlad

- „The importance of publicity is that, in its apparent or actual escape from the image that Hollywood is trying to promote, it seems more ‚authentic‘. It is thus often taken to give a privileged access to the real person of the star. It is also the place where one can read tensions between the star-as-person and her/his image, tensions which at another level become themselves crucial to the image (e.g. Marilyn Monroe’s attempts to be considered something other than a dumb blonde sex object, Robert Redford’s ‚loner‘ shunning of the attention his star status attracts.“
- “Význam publicity spočívá ve zdánlivé či reálné snaze uniknout obrazu, který se Hollywood snaží propagovat, zdá se být ‚autentičtější‘. Často ji tudíž pokládáme za poskytovatele privilegovaného přístupu ke skutečné osobnosti hvězdy. Je také místem, kde můžeme číst tenze panující mezi hvězdou-jako-soukromou-osobou a jeho či jejím obrazem; tenze, které se na jiné úrovni stávají pro obraz podstatné (např. snahy Marilyn Monroe nebýt považována jen za hloupý blond sexuální objekt, ‚samotář‘ Robert Redford stranící se pozornosti, která jeho hvězdný status vzbuzuje).”¹

¹ DYER, Richard. *Stars*. London: BFI, 1998, s. 61. (Přel. ŠG).

Citace – správné užití v textu

- Na rozdíl od propagace, kterou kontroluje studio či samotná hvězda, publicita existuje primárně stranou těchto oficiálních míst. Podle Richarda Dyera „[...] ji tudíž pokládáme za poskytovatele privilegovaného přístupu ke skutečné osobnosti hvězdy.”¹ Publicita se totiž opírá o neautorizované články a fotografie, skandály, diskusní příspěvky na sociálních sítích pod profily samotných celebrit i mimo ně, nebo specializované webové stránky či blogy zaměřené například na nahotu, sexuální obtěžování, zneužívání moci či zveřejňování neověřených informací, de facto klepů.

¹ DYER, Richard. *Stars*. London: BFI, 1998, s. 61. (Přel. ŠG).

Shrnutí – správné užití v textu

- Publicita může, ale nemusí nabízet pohled na skutečnou hvězdu mimo oficiální propagační aktivity. Její význam však podle Dyera spočívá hlavně v tom, že odhaluje napětí panující mezi konstruovaným hvězdným obrazem a soukromou osobností zkoumané star.¹

¹ DYER, Richard. *Stars*. London: BFI, 1998, s. 61.

Parafráze – správné užití v textu

- „Na rozdíl od výrobních skupin vykazovaly tvůrčí kolektivy poměrně malou stabilitu: jejich vedení i personální složení se v následujících třech letech jejich existence měnilo, k první řadě kolektivů přibyla během roku ještě řada dalších, ty ovšem plnily pouze doplňkové funkce a brzy opět zanikly nebo působily jen v krajích. Roku 1950 prošly tvůrčí kolektivy dalšími organizačními a personálními změnami, v jejichž důsledku se jich ustavilo celkem jedenáct.“
- Jak ve své monografii *Továrna Barrandov* píše Petr Szczepanik, oproti předchozímu uspořádání trpěly tvůrčí kolektivy fluktuací členů i vedoucích pracovníků.¹ Šlo o nestabilní uskupení, které provázely četné reorganizace a jejichž počet se ustálil až zkraje další dekády. Jasně nevládlo ani stran jejich pravomocí či působnosti.²

¹ SZCZEPANIK, Petr. *Továrna Barrandov. Svět filmařů a politická moc 1945–1970*. Praha: NFA, 2016, s. 80.

²Tamtéž, s. 80.

Akademické texty – jazyk, tón, struktura

- Máte oblíbené filmové kritiky/žurnalisty? Které a proč?
- Máte oblíbené akademické autory? Které a proč?
- Co vás jako čtenáře akademických textů nejvíc frustruje?
- Myslíte si, že akademické psaní potřebuje určitý žargon? A proč?
- Dodržujete tento žargon vy sami? Kdy selháváte, v jakých případech?

Akademické psaní

- ... nemusí nutně bavit. Musí být ale informačně nasycené a přesvědčivé!
 - ... přináší nové informace, nové úhly pohledu, jde o koncentrované a hutné útvary >> měli bychom se snažit poznatky prezentovat co nejsrozumitelněji
 - Je hlavně v našem zájmu jako pisatelů, aby se nic neztratilo v překladu a vlivem našeho vyjadřování nedošlo k nedorozumění.
1. Pište jasně! Snažte se čtenářům usnadnit proces čtení a vstřebávání předložených informací či celých tezí
 2. Naučte se úspornému stylu! Se sáhodlouhým, kudrnatým, ale prázdným vyjadřováním čtenář ztrácí trpělivost
 3. Naučte se psát elegantně a čtivě. Jen tak si udržíte čtenářovu pozornost.

Jak dosáhnout úsporného, čtivého a jasného stylu?

- **Úsporný styl**

1. Odstraňte z abstraktu všechna zbytečná slova, aniž byste změnilí význam věty
2. Vše řekněte jenom jednou, nic neopakujte

- **Jasný styl**

1. Ujistěte se, že žádné tvrzení se nedá v abstraktu vyložit víc než jedním (zamýšleným) způsobem.
2. Ujistěte se, že nechybí žádná podstatná informace k doložení Vašich záměrů/hypotéz.

- **Čtivý styl**

1. Přesvědčte se, že žádný odborný termín ani jiné klíčové slovo se v abstraktu neopakuje.
2. Upravte text tak, aby se žádné podstatné jméno, přídavné jméno, sloveso ani příslovce neopakovalo v textu více než jednou (tzn. maximálně dva výskyty).

- **Pravidlo:** žádná věta by neměla být delší než dva a půl řádku.

Abstrakt / Projekt / Konspekt

- Měl by nám říct jak, proč a čím obohatí vybranou oblast
- Měl by VŽDY obsahovat pět bodů
 1. **Téma** – o čem projekt bude
 2. **Argumentace** – co o tématu řeknete
 3. **Intervence/Relevance** – jak Vaše poznatky obohatí dosavadní vědění v dané oblasti
 4. **Organizace** – o jaké hlavní body, případy nebo přístupy se budete opírat
 5. **Přínos** – nakolik Vaše poznatky mohou přispět nejen k dosavadnímu vědění v dané oblasti, ale k obecnějším dějinám/způsobům uvažování/kultuře jako takové...

Pravidelně revidovaný abstrakt...

- ... pomůže vám i školiteli sledovat vývoj celého projektu
- ... neztratit se v detailech, ale synteticky vyvozovat závěry z průběžně sbíraných dat
- ... strukturně myslet v celku práce (jaká je hlavní a vedlejší teze práce? Jaké hlavní poznatky má přinést? Jak tyto poznatky předestřete čtenáři? Jaký přínos mají závěry bádání přinést oborovému i širšímu poznání?)
- **... ale hlavně představuje základní stavební kamen pro úvod práce!!!**

Makrostruktura

- **Úvod** – musí obsahovat téma, argumentaci, intervenci, organizaci a přínos
- **Konceptuální kapitola/y** (představení metodologického rámce a společenského/historického/ekonomického kontextu) >> pomáhá usadit konkrétní případ, jemuž se práce věnuje
 - Jedna z těchto dvou oblastí může být zapuštěná v úvodu
- **Výzkumné kapitoly** (ideálně 3)
- **Závěr** – shrnuje všechny hlavní poznatky, k nimž práce dospěla a rozpracovává část „Přínos“ z abstraktu

Mikrostruktura – jednotlivé odstavce

- **První věta** – otevírá a zároveň předjímá hlavní náplň celého odstavce
 - V ideálním případě, pokud si přečteme první věty všech odstavců, měli bychom dostat kompletní představu o textu
- **Tělo odstavce** – ideálně 4 až 6 vět – jednotlivá tvrzení doložená konkrétními příklady
- **Závěrečná věta**
 1. Shrne tvrzení předložená v odstavci
 2. Vytvoří můstek k dalšímu odstavci
- V ideálním případě cca 2, 5 odstavce na stránku

Paralelně s *Písničkou za groš* vznikal námět o panu Butterfly, který pro vedoucího TK ON zpracovával Alfréd Radok. Příběh se měl odehrávat v divadelní rekvizitárně, jehož správce žije dva různé životy – jeden fantastický, teatrální a snový, druhý zcela přízemní, každodenní a všední. Hlavní úlohu tedy Radok v souladu s Nového preferovanou hereckou polohou zřejmě koncipoval jako dvojroli. Sám Nový na poradě ÚD látku obhajoval jako druhého *Kristiana*, ovšem v odlišném veseloherním pojetí; tomuto názoru přizvukuje Jiří Hájek, považující „Pana Butterfly“ za transplantaci *Kristiana*. Teprve v tomto kontextu plně rezonují Weissova slova – chystané snímky měly navazovat nikoliv na poválečnou, notně prořídrou Nového filmografii, ani na jeho divadelní role, ale na film, který se v kinech nepromítal pro svou ideovou nevhodnost. Pokud by „Pan Butterfly“ či *Písnička za groš* s Novým v hlavní roli vznikly, bylo evidentně žádoucí je vnímat nejen v kontextu současné kultury a veseloherní zábavy, ale také v sérii Nového starších filmů. V kulturně-politické situaci roku 1950 režim sice odmítal prvorepublikové a protektorátní tituly promítat, ale ochotně využíval předpokladu, že v divácké paměti starší snímky stále fungují. Na podobném principu stála už předpokládaná ideální recepce *Pytlákovy schovanky*, kdy se divák rozpomene na dříve viděné situace, ty však pod dojmem parodické distance napříště odmítne. I v případě *Schovanky* mělo obsazení Oldřicha Nového vyvolávat reminiscence dob minulých, v důsledku vedoucích ke kritickému zhodnocení minulosti. Náměty TK ON však dědictví hvězdného obrazu Oldřicha Nového uplatňovaly trochu jinak – jako populární žánrové formy a konvence, které lze naplnit novým, divácky atraktivním i ideologicky vhodnějším obsahem. I když panovala všeobecná shoda ohledně pouze rámcové inspirace, starší společenskou komedií, námět nakonec narazil na nedostatek ideového nápoje.

Zatímco „Pan Butterfly“ nepřekonal schvalovací fázi ÚD, pak druhá verze technického scénáře zamýšleného filmu „Bílá vrána“ doputoval až k FR, a teprve ta jej definitivně zamítla. TK ON projednával námět ještě pod názvem „Pan doktor v komíně“, který nabízí lepší představu o dějové lince. František si během studií

Vlčnov accent and folkloric costumes. The complex relationship between the actress, the significance of her hair and national overtones came to prominence in this film which established the basis of her stardom. For the first time, genuine attention was brought to Štěpničková's hair; or in this particular case, a headdress (Figure 1).

The iconic image of her profile, detailing Štěpničková's face in the manner and pose described previously, became a kind of visual *leitmotif* for the whole film. In colour or in black and white, as a poster or a collector's postcard, it created a strong connection between the emerging star and her breakthrough part. The visually stunning picture was not only a wisely chosen marketing tool, but also a reminder of a significant scene in the film; this featured an elderly lady placing a heavily decorated, multi-layered bridal wreath resembling a glowing crown on Štěpničková's head. This particular moment invites audiences to shift their attention from narrative flow to the 'mere' enjoyment of the unfolding spectacle. The scene is disconnected from both the immediately preceding drama (Maryša begging her father not to insist on the marriage) and the events that follow (the wedding). Instead of pushing the story forward, the film immerses itself in a contemplative moment, focusing on the highly decorated adornment and the face of the actress protruding under it. Therefore in this short sequence we are able to witness crucial aspects of Jiřina Štěpničková's star image in terms of framing, lighting and the focus on her face. While her blond hair in this scene is partly covered by the sparkling wreath, other aspects of *mise-en-scène*, such as the visual dominance of fair hair in the shot and the subsequent halo effect, are already firmly in place.

Feeding from this visual pattern, Štěpničková's subsequent films developed and intensified the scheme, finally resulting in one of the most coherent and brightest star images of the era. Such stability was secured with two factors, starting with narrative

Závěrem... + úkoly

- **Akademické psaní je proces, nikoliv nárazová činnost!**
- Do 15. 4. pošlete svoje revidované abstrakty podle představených zásad
- Následná zpětná vazba
- Do 10. 5. odevzdat metodologickou a kontextuální kapitulu
 - Rozsah – ne méně než 10 NS
 - Práce s citacemi, parafrázemi i shrnutím
 - Pečlivá práce s odstavci